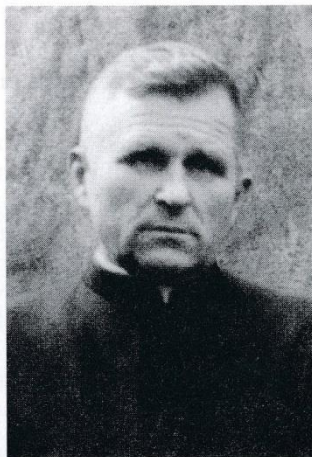

VLADISLAVS VANAGS

(1931–2001)

Vladislavs Vanags dzimis 1931. gada 7. aprīli Okras draudzē. Viņš tika aicināts kalpot Kristus vina dārzā mūža otrajā pusē. 42 gadu vecumā – 1973. gada 2. septembrī – V. Vanags no bīskapa Valerijana Zondaka rokām saņēma Priesterības sakramentu. Pirmā kalpošanas vieta bija par vikāru Varakļānos. No 1976. gada 28. februāra viņš kalpoja Liepājā par vikāru pie dekāna monsinjora Ludviga Birkova.

No 1977. gada priesteris V. Vanags uzsāka kalpošanu Ukrainā, Hmeļnickas apgabala Gorodokas pilsētā. 1998. gada 2. septembrī notika viņa 25 gadu priesterības jubileja. Ukrainā priesteri Vanagu sauc par leģendu. Jubilejas gadskārtā Svēto Misi ar jubilāru koncelebrēja Kameņecas-Podoļskas diecēzes bīskaps Jānis Oļšanskis MIC, bīskaps Leonīds Dubrovskis (mācījies Rīgas Garīgajā seminārā un ordinēts par priesteri 1983. gada 29. maijā svētā Jēkaba katedrālē), kā arī 35 priesteri. Poliski sprediķoja Kameņecas-Podoļskas palīgbīskaps Staņislavs Padevskis OFM Cap., uzsverot priesteri V. Vanaga pūles Gorodokas Garīgā semināra celtniecībā un izveidē, jaunu draudžu dibināšanā Ukrainā, dievnamu celtniecībā, kuru skaits sniedzas vairākos desmitos. Ukraiņu valodā svētrunu teica bīskaps Leonīds Dubrovskis.

Pēc dievkalpojuma jubilāru sveica draudzes bērni un jaunieši

ukraiņu, poļu un krievu valodā. Svinībās piedalījās arī jauniešu grupas no citām draudzēm. Visgarāko ceļu bija mērojušas trīs garīgās māsas no Latvijas. Viņas asarām acīs pateicās jubilāram par paveikto darbu dvēseļu labā, par pacietīgi nesto morālo un fizisko ciešanu krustu.

Priesteris V. Vanags jaunībā bija artilērijas virsnieks, un virsnieku dzīve viņam nebija sveša. Un ceļš uz priesterību nav bijis viegls.

Bija kas tāds, par ko prāvests pats nemēdza runāt, bet notikušais deva sākumu leģendai. Kādam ierēdnim, kas uzstājās pret baznīcas būvi, prāvests sacījis, ka Dieva sods to piemeklēs. Pēc dažām dienām ierēdnis nomira. Nav zināms nāves cēlonis, bet kopš tā laika visi bija pārliecībā, ka ar priesteri V. Vanagu nevar jokot. Kad priesteri aicināja pie laicīgās varas, viņš mudināja ticīgos lūgties ar rožukroni. Un panākumi neizpalika.

Gorodokas Garīgajā seminārā kandidātu uzņemšana sākās 1991. gadā. Kopš tā laika jau ordinēti 28 priesteri.

Prāvestam arī nebija zudusi doma par pansionātu. Sākās celtniecība, taču sāka pietrūkt līdzekļu. Nesavtīgu palīdzību sniedza «Caritas» biedrība Ukrainā, palīdzība pienāca arī no Polijas. 2000. gada maijā pansionāts tika iesvētīts un atvērts. Tagad tur mājo ap 50 pensionāru. Garīgā semināra ārsts pansionāta iedzīvotājus apskata par brīvu. Pansionātā mājo dažādu ticību pārstāvji. Dažus kilometrus aiz pilsētas ir 32 ha zemes, ko draudze saņēma no pilsētas.

Dievs savu centīgo kalpu Vladislavu Vanagu 2001. gada 11. novembrī aicināja pie sevis. Ticīgā tauta viņu ar sirsnīgu pateicību Dievam pavadīja pēdējā gaitā.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 347.- 348. lpp.